Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38295
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

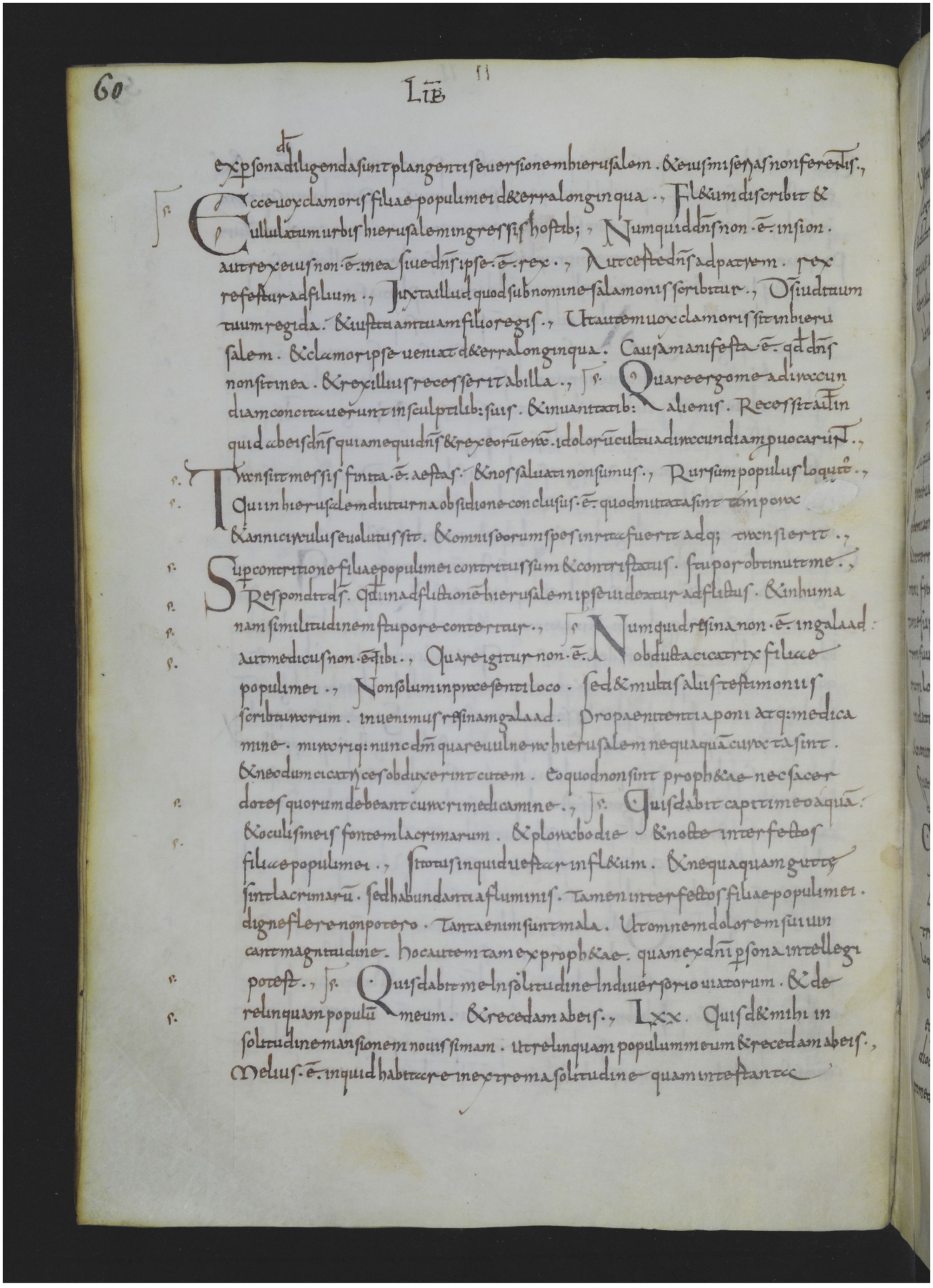

60 LIB II

ex psona diligenda sunt plangentis euersione hierusalem. & eius miseras non ferentis.,
℣. Ecce uox clamoris filiae populi mei de terra longinqua., Filium discribit &
eius lamentum urbis hierusalem ingressis hostib;, Numquid dns non ē. in sion.
aut rex eius non ē. in ea siue dns ipse ē. rex., Aut cessedns ad partem. rex
refertur ad filium., Juxta illud quod sub nomine salamonis scribitur., Osiudtraum
tuum regida. & iustitiam tuam filio regis., Ut autem uox clamoris sit in hieru
salem. & clamor ipse ueniat de terra longinqua. Causa manifesta ē. qd dns
non sit in ea. & rex illius recessérit a bilia., ℣. Quare ergo me adiracun
diam concitauerunt in sculptilib: suis. & in uanitatib: alienis. Recessit autin
quid ab eis dns quia me quidnis & rex eorū euē. idolorū cultu ad iracundiam puocarunt.,
℣. Transiit messis finita ē. aestas. & nos saluati non sumus., Rursum populus loquit.,
℣. Qui in hierusalem diuturna obsidione conclusus ē. quod mutata sint tempora
& annicirculus euoluta sit. & omnis eorum spes in irrita fuerit adq; euanuerit.,
℣. Super contritione filiae populi mei contristatus sum & contristatus. stupor obtinuit me.,
℣. Respondit dns. Quia ad fluctione hierusalem ipse uidetur ad fluctus. & inhuma
℣. nam similitudinem stupore contortur., ℣. Numquid resina non ē. in galaad.
℣. aut medicus non ē. ibi., Quare igitur non ē. obducta cicatrix filiae
populi mei., Non solum in praesenti loco. sed & multis aliis testimoniis
scribturarum. inuenimus resinam galaad. Propae nitentia poni adq: medica
mine. minoriq: nunc dm quare cubile me hierusalem nequaquā curetā sint.
& ne dum cicatrices obduxerint cutem. & quod non sint prophetae necsacer
℣. dotes quorum debeant curare medicamine., ℣. Quis dabit capiti meo aquā.
℣. & oculis meis fontem lacrimarum. & plorabo die & nocte inter fetos
filiae populi mei., Utrum sinquid uestet in flētum. & ne quaquam gutte
sint lacrimarū. sed habundantia fluminis. tamen inter fetos filiae populi mei.
digne flere non potero. Tanta enim sunt mala. Ut omnem dolorem suum
cant magnitudine. hoc autem tam ex prophetae. quam ex dni psona intellegi
℣. potest., ℣. Quis dabit me in solitudine in diuersorio uiatorum. & de
℣. relinquam populū meum. & recedam ab eis., LXX. Quis dē mihi in
solitudine mansionem nouissimam. Ut relinquam populum meum & recedam ab eis.,
Melius ē. inquid habitare in extrema solitudine quam inter stantes